

Hvad Lovforslagets Form angaar, har jeg holdt mig til det Gamle; saa at Lovforslaget altsaa kun lyder paa de Forandringer eller Modifikationer i den kjøbenhavnske Bygningslov, som skulle gjælde for Frederiksberg. Dog findes der tillige i Lovforslaget en Bestemmelse, som svarer til den, der er optagen i Brandpolitiloven, nemlig at Ministeriet bemyndiges til bagester at foretage en samlet Bearbejdelse, saaledes at man udgiver den Frederiksbergste Bygningslov, som den kommer til at se ud i det Hele efter de vedtagne Forandringer. Det er en Fremgangsmaade, som jo ikke alene anbefaler sig ved, at man ikke faar til ny Forhandling alle de Bestemmelser, der skulle være sælles, men dernæst ogsaa ved det praktiske Hensyn, at det for Mange er af Interesse hurtigt at kunne se, hvori Forandringerne bestaa, idet den største Del af de kjøbenhavnske Bygningshaandværkere ere eller ville i Løbet af den korte Tid blive bekendte med den kjøbenhavnske Bygningslov, saa at det, naar de skulle arbejde paa Frederiksberg, egentlig er dem mest om at gjøre hurtigt og let at kunne se, hvad der særlig gjælder derude. Søvrigt ere jo selve Bestemmelserne temmelig detaillerede. En af de mest iønskedende af dem gaar ud paa, at man skal lade sig nøie med en mindre Minimums-Gade- og Veibredde paa Frederiksberg end i København, idet man mener, at den bredte Bebyggelse derude ikke nødvendigvis gør det samme Minimum som i København. Medens man i København har som Minimum 25 Alen, har man for Frederiksberg foreslaaet Minimum sat til 20 Alen. Reglerne er begge Steder 30 Alen, saa at der her kun er Spørgsmaal om det Minimum, hvortil der kan gaaes ned. — Der er endvidere en anden Forandring, som har ikke liden praktisk Betydning. Den bestaar deri, at der stilles betydelig stærkere Fordringer til det ubebyggede Areal. Størrelse paa Frederiksberg, Fordringer, som det vil være muligt at gennemføre paa Frederiksberg, fordi Bebyggelsen der endnu ikke har antaget en saadan Skikkelse, som her i Byen. I alt Fald er det endnu ikke almindeligt, ja maaste end ikke Tilfældet derude, at Arealerne ere bebyggede og et saadant Omfang som her, og derfor er det endnu Tid til derude at forhindre den stærke Bebyggelse uden at gribe for stærkt ind i de private Forhold. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at fremsætte dette Lovforslag for Thinget og anbefale det.

Formanden: Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasser.

Formanden: Den 4de Landskingsmand for 8de Kreds, Dvejen, havde bedt om Ordet ved denne Fortsættelse af Forhandlingerne, men har underrettet mig om, at han har maattet forlade Byen. Jeg giver derfor først Ordet til den 6te Landskingsmand for 2den Kreds.

Tvede: Den høitæredede Indenrigsminister bemærkede i Anledning af min Ankyndning om, hvorledes jeg mente, at Sygehjælpen burde ordnes, at han saae skeptisk paa den Tanke, jeg udtastede. Jeg erkjender, at det er berettiget fra den ærede Ministers Standpunkt, og at man maa se skeptisk paa ethvert nogenlunde gennemgribende Lovforslag, der forelægges, thi det lader til at have sine overordentlige Vanskeligheder. At føre et Lovforslag igjennem, selv om alle tilsyneladende ere enige i alle Enkeltheder, og her skal jeg villig indrømme, at der var saa meget mere Grund til at se paa min Ankyndning med nogen Tvivl, som jeg ikke havde givet nogen Udtylling af den Ordning, jeg har tænkt mig. Jeg gjorde det ikke i Gaar, fordi Forhandlingerne vare trukne saa langt ud, og jeg dengang jeg havde Ordet, ikke var vidende om, at de vilde blive fortsatte i Dag, men da dette nu er Tilfældet, skal jeg tillade mig i korte Træk at angive den Ordning, som jeg tror kunde føre til et Maal for den hele Arbejderunderstøttelse eller den hele Forsørgelse, om jeg saa maa sige, af Smaakaarsskole i Tilfælde af Sygdom eller Alderdomssvaghed. Jeg skal forudsætte, at det vilde være nødvendigt at gjøre det som en tvungen Sag paa samme Maade, som vi give Lov for Bestatning, der ramme alle Folk. Der skulde fra enhver Persons 18de Aar gives ham en Arbeidsbog, forsaavidt han yder Tjeneste eller arbejder for Nogen mod vederlag. I denne Arbeidsbog skulde enhver Arbejdsafford indføres, dels hvad den dreier sig om, Tiden, som dertil skulde anvendes, eventuelt ogsaa en Opgiftesfrist, forsaavidt det dreiede sig om et Arbejde, der blev udført f. Ex. paa en eller anden Fabrik eller en Haandværkers Værksted. Dernæst skulde hele Landet inddeles i Arbejdskrede, hver paa 5 à 10,000 Indbyggere efter de lokale Forhold. I enhver saadan Kreds skulde der af Staten ansættes en Forstander eller Regnskabsfører,